

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/137/2012
Identifikačné číslo spisu:	2011200081
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:2011200081.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci navrhovateľov: 1/ K., bytom L., 2/ Y., bytom R., proti odporcovi: Obvodný pozemkový úrad v Dunajskej Strede, so sídlom Korzo Bélu Bartóka 789/3, Dunajská Streda, za účasti: 1/ Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., 2/ K., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., 3/ K., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. (zúčastnené osoby ako právni nástupcovia po neb. M. nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX), 4/ Slovenský pozemkový fond, Regionálny odbor, so sídlom Kúpeľná 2, Dunajská Streda, o preskúmanie rozhodnutia odporcu č. D/2010/00015-59 zo dňa 07.12.2010, o odvolaní navrhovateľa 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 44Sp/12/2011-41 zo dňa 07.08.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave, č. k. 44Sp/12/2011-41 zo dňa 07. augusta 2012 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave prerušil konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. do právoplatného ukončenia dedičského konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod spisovou značkou 11D/50/2012.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že bolo začaté dedičské konanie po poručiteľovi, zúčastnenej osobe 1/, predmetom ktorého je podstatná otázka súvisiaca s nástupníctvom a súčasne majúca význam pre rozhodnutie súdu.

Včas podaným odvolaním sa navrhovateľ 1/ (splnomocnenie na zastúpenie navrhovateľky 2/ nepredložil) domáhal, aby odvolací súd toto uznesenie zrušil a nariadil pokračovať vo veci bez prerušenia konania. Namietal, že krajský súd vychádza z nesprávneho rozhodnutia odporcu a bez komplexného posúdenia reštitučného nároku. Dedičské konanie môže podľa jeho názoru trvať nekonečne dlho.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je vecne správne a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu. Pre zdôraznenie správnosti poukazuje na povahu ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktoré upravuje situácie, kedy súd na základe vlastnej úvahy môže rozhodnúť o prerušení konania, ak vzniknú v konaní určité prekážky. Na rozdiel od ustanovenia § 109 ods. 1 O.s.p., ktoré taxatívne vymenúva prekážky konania, v prípade ktorých je súd povinný konanie prerušiť, ustanovenie v ods. 2 vymenúva prekážky, kedy je posúdenie opodstatnenosti prerušenia konania ponechané na úvahu konajúceho súdu. To znamená, že je len na úvahe súdu, či v prípade vzniku určitej zákonom vymedzenej prekážky konania, toto preruší, alebo bude v konaní ďalej pokračovať. V predmetnej právnej veci krajský súd náležitým spôsobom odôvodnil, prečo videl dôvod pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., a preto odvolací súd v tomto štádiu konania jeho záver rešpektoval.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.